

LLENGUA ► GUARDÓ

El renovador i combatiu lingüista Joan Solà obté el Premi d'Honor

► El reconeixement d'Òmnium se suma a la seva elecci3n com a vicepresident de l'IEC

► El filòleg acaba de completar la nova gramàtica de la instituci3n

ERNEST ALÓS
BARCELONA

El més prestigi3s lingüista en actiu de la llengua catalana, el catedràtic de la UB Joan Solà, va ser durant anys un *enfant terrible* que mantenia contínues polèmiques amb els tòtems de la tradici3n gramatical catalana i va tenir tancades les portes de l'Institut d'Estudis Catalans (IEC) fins al 1999. Ahir va rebre el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, que atorga Òmnium Cultural, la rematada d'una sèrie de reconeixements a la seva posici3n, indiscutible per als seus innombrables deixebles.

En un sol mes, Solà ha estat elegit vicepresident de l'IEC, la Universitat de Lleida li ha conferit el doctorat honoris causa, ha publicat a La Magrana una selecci3n dels seus articles i ha completat la part que faltava (la sintaxi, la seva especialitat, en què treballa des del 2001) per acabar la primera gran gramàtica normativa de l'IEC, tot i que, va avançar, encara falten «uns dos anys» d'una gran feina perquè arribi a les llibreries. Només l'apartat dels pronoms el va ocupar mig any.

SATISFACCI3N // Solà es va manifestar ahir «aclaparat» per tants reconeixements després d'anys «treballant a l'ombra», rematats pel «premi més gran que podia rebre». La seva feina com a introductor de la lingüística moderna en la gramàtica catalana és inseparable de les seves postures com a polemista. «Una llengua rica, que no coixegi al costat de l'altra, és necessària perquè els catalans recuperin l'autoestima», va dir ahir.

No és només que Solà rebi reconeixements que abans li escatimaven. Sembla que ell també ha moderat els seus punts de vista, ha «refrenat» els seus «impulsos» i se sent «c3mode» participant en un projecte col·lectiu com l'IEC: «Quan vas fent anys i coneixes més bé el terreny pots valorar amb més objectivitat la feina dels col·legues. Per exemple, amb Ruix he dissentit a vegades, però el seu s3lid coneixement de la llengua ens ha estat d'una gran ajuda en aquesta gramàtica». ≡

Joan Solà Lingüista → VICEPRESIDENT DE L'IEC

EFE / JULIAN MARTIN

►► El filòleg Joan Solà, ahir, a la seu d'Òmnium Cultural.

«La política lingüística de Catalunya és un fracàs»

Entre homenatges i projectes, Joan Solà reuneix els seus articles sobre la llengua a 'Plantem cara' (La Magrana).

E. A.
BARCELONA

–El seu primer llibre d'articles es titulava *Parlem-ne*. El nou, *Plantem cara*. ¿Les coses estan pitjor?

–Estan igual. Malauradament. Miri, el subtítol és: *Defensa de la llengua, defensa de la terra*. La condici3n de la llengua i la condici3n política d'un poble no són independents. Fa un segle i mig que diem que la llengua és l'essència del país però ningú s'ho creu.

–Demana plantar cara davant la tercera hora en castellà a les escoles. ¿Tan greu seria acceptar-la?

–Una alta jerarquia de la Generalitat va dir que el castellà necessitava un reforç a Catalunya. Aix3 és el sarcasme més intolerable que es pot fer. Si tingués una mica de raó, que no en té, no ho podria dir, perquè seria donar la raó als que volen aniquilar el català. El problema no és una hora més o menys, si-

nó l'odi secular al català. ¿Què passa de veritat a l'escola? Que a una persona de 30 anys ni li sonen els grans escriptors catalans. És un escàndol intolerable.

–La falta de coneixements d'hist3ria de la literatura no sembla un problema només del català.

–Però a mi no m'importa el que els passi al francès o al castellà. Seria un error dir que el català està igual que els altres, perquè és una llengua secularment perseguida. Les altres cultures tenen més recursos per no quedar ofegades.

–Diu que sense sobirania el català no se salva.

–I tant. Jo no diria que amb la independència ens en sortirem. Però sí que ens en sortirem millor amb poder polític que sense.

–I és escèptic sobre la integraci3n lingüística de la immigraci3n.

–Les classes de català per a adults només arriben al 2-3% del col·lectiu. I als 15 dies els dos terços se n'eborren perquè veuen que tot és una enganyifa, que no necessiten aquesta llengua. Com que acceptem la submissi3n política i lingüística, no podem anar mai a fons. Considero que

el que passa és un genocidi. Un genocidi lent, encobert i amb paraules amables. Aquests són els pitjors, perquè no reaccionen. Ens diuen que som un model de convivència entre llengües... i el que fem és renunciar.

–¿Quina és l'amenaça més immediata, la pèrdua d'ús o el mal ús?

–El problema de l'ús i el de la dignitat van units. Quan una llengua no té fortalesa social inevitablement es degrada. En llengües pr3ximes és un problema de primera categoria. O la llengua surt de la degradaci3n o la gent l'abandonarà. Una llengua se salva si és útil i necessària, però no podem aconseguir que la llengua sigui obligat3ria on realment compta. La política lingüística de Catalunya és un fracàs, perquè no ens hem cregut que som un poble. Fem una política feble fent veure que és forta.

–Però les famílies transmeten la llengua als seus fills. No és el que passa en les llengües moribundes.

Aquest país té una gran capacitat de resistència. Malgrat tot, hi ha un fons de bona voluntat amb el català. Si els polítics plantessin cara, la gent els seguiria. ≡

El Honor de les Lletres recae en Joan Solà

“No nos lo creemos como pueblo y la lengua catalana lo sufre”, dice el filólogo

C. GELI
Barcelona

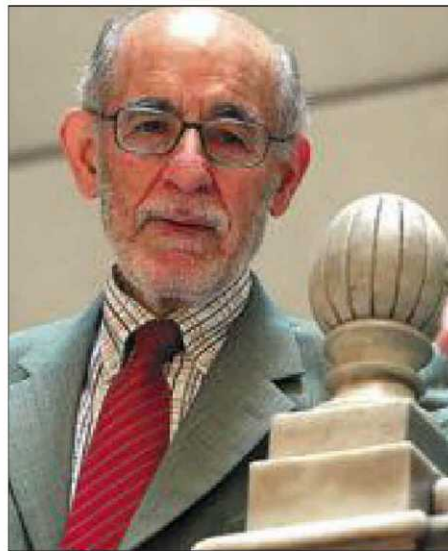
Un hombre que es capaz de pasarse siete meses para redactar la entrada de los pronombres en la futura gramática normativa del Institut d'Estudis Catalans (IEC), el mismo que igual diserta sobre un topónimo y escribe 40 libros sobre sintaxis y otras materias lingüísticas que elabora uno de los discursos más sólidos y valientes (por nacionalista) sobre el uso social del catalán. Ese personaje, el filólogo Joan Solà (Bell-lloc d'Urgell, Lleida, 1940), fue el que ayer recibió, en el Palau de la Música, el 41 Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, el galardón con mayor carga simbólica de la cultura catalana.

Padre de la *Gramàtica del català contemporani* (2002) y codirector de las *Obres completes* de uno de sus referentes, Pompeu Fabra, Solà se mostró ayer muy emo-

cionado al recibir el galardón de Omnium Cultural, dotado con 30.000 euros. No era para menos: es el sexto filólogo que lo recibe de una lista en la que figura Joan Coromines (1984), cuya labor ha sido un referente para él, igual que Fabra y Noam Chomsky. Y le llega cuando en un mes ha recibido el doctor *Honoris Causa* por la Universidad de Lleida y ha sido designado vicepresidente del IEC.

Con la modestia de los sabios, intentó razonar tanto honor: “Tras años de trabajar en la sombra debe de ser que vas acumulando cosas y la sociedad un día te lo va reconociendo”. Tras asegurar que es “un personaje muy limitado”, aseguró que el Premi d'Honor “es lo más grande que podía recibir, por encima de la Creu de Sant Jordi”, que le llegó en 2005.

Asiduo en los medios (se ha editado una selección de sus 800 artículos, *Plantem cara*), Solà ha-

El lingüista Joan Solà, ayer en Barcelona.

bla siempre *clar i català*. Ayer no fue excepción, como cuando se explicó sobre la “manida” situación lingüística: “Pueblo y lengua son

estamentos inseparables; no nos lo creemos como pueblo ni lo hacen los políticos, por lo que la lengua sufre del mismo problema”. También fue contundente con la cohabitación —“aquí no hay convivencia, sino una lengua que siempre se echa atrás”— y echó la culpa a los políticos, “que no quieren jugar fuerte”.

Enfrascado en la elaboración del área sintáctica de la gramática del IEC (“la tendremos para 2011”), admitió que durante unos años notó “un ambiente hostil”, pero que hoy está “bien” y espera “reorientar una entidad que ha crecido mucho”. “Ahora me tocará solucionar problemas políticos”, otro tipo de sintaxis.

Joan Solà, Premi d'Honor de les Lletres Catalanes

El lingüista dice que la 'Gramàtica' del IEC estará en dos años

JULIÁN MARTÍN / EFE

Joan Solà defiende que un pueblo y una lengua son entidades inseparables

JUSTO BARRANCO
Barcelona

"Un gran maestro y un filólogo extraordinario con un amor sin fisuras, con convencimiento, por la lengua, y que nos ha legado obras monumentales que han sentado las bases del catalán y han permitido avanzar mucho a la lengua, la cultura y el país".

Con estas palabras presentó ayer la filóloga Laura Borràs a su antiguo profesor, el lingüista Joan Solà (Bell-lloc d'Urgell, 1940), convertido ya en el nuevo Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, galardón otorgado por Omnium Cultural desde 1969 y dotado con 30.000 euros, que se entregó anoche en el Palau de la Música.

Borràs, que formaba parte de

un jurado en el que también figuran Vicenç Villatoro o Salvador Cardús, glosó ante la prensa la capacidad del director de la *Gramàtica del català contemporani* de cuestionarse a sí mismo y enseñar a sus alumnos a pensar críticamente. Y Solà se emocionó y aseguró que no todo es tan bonito, aunque es cierto que en el aula se sentía muy libre y no le daba

miedo equivocarse. "Y después de tantos años trabajando a la sombra, aunque soy una persona limitada, he acumulado cosas, y la sociedad te lo reconoce. Y yo me dejo halagar, que también he recibido reveses en la vida. Este es el mayor premio que he recibido junto al honoris causa de la Universitat de Lleida, porque es toda una vida la que se me reconoce", explicó Solà, que aseguró que en unos dos años estará lista la *Gramàtica* normativa en la que está trabajando actualmente por encargo del IEC.

Como no podía ser de otro modo, Solà habló también extensamente de la situación de la lengua catalana y remarcó que un pueblo y una lengua son entidades inseparables y los políticos y la gente han de ser conscientes. "Somos un pueblo subordinado. Y la lengua, que es una de nuestras propiedades inseparables, no va bien, estamos a la sombra de un pueblo que nos tiene subordinados. Un pueblo que quiere ser un pueblo ha de aspirar a ser lo más independiente políticamente y a que no le mande nadie. Y la lengua igual, y no siempre cojeando al lado de las otras. Es el mal que tenemos, no nos lo creemos como pueblo. Ni los políticos". Y añadió que "aquí no hay convivencia lingüística pacífica, es una mentira, hay un pueblo que se echa atrás con su lengua frente a las otras". ●

'CLAR I CATALÀ'

Contra los 'mestretites'

Toda una vida de ingente labor recoge ahora sus frutos. Al doctorado honoris causa por la Universitat de Lleida y al Premi d'Honor, Joan Solà se permite añadir a su cómputo personal la victoria del Barça en Roma... (Los culés *lletraferits* se la brindamos, faltaría más). La sintaxis es su pasión y sus obras así lo demuestran. Pero Solà tiene tres virtudes que son, al fin, las que lo hacen merecedor de este y de cualquier otro galardón: es un lingüista riguroso pero realista, con los pies en el suelo, justo la antítesis del *mestretites* dominante al que tanto aborrece; es un brillante comunicador, didáctico y empático; y está comprometido hasta el tuétano con la lengua catalana y su pueblo. Este es su particular triplete.

MAGÍ CAMPS

El lingüista rep el Premi d'Honor de les Lletres instant la societat i els seus dirigents a posar fi a la subordinació lingüística, cultural, política i econòmica del país

Honor per a Joan Solà

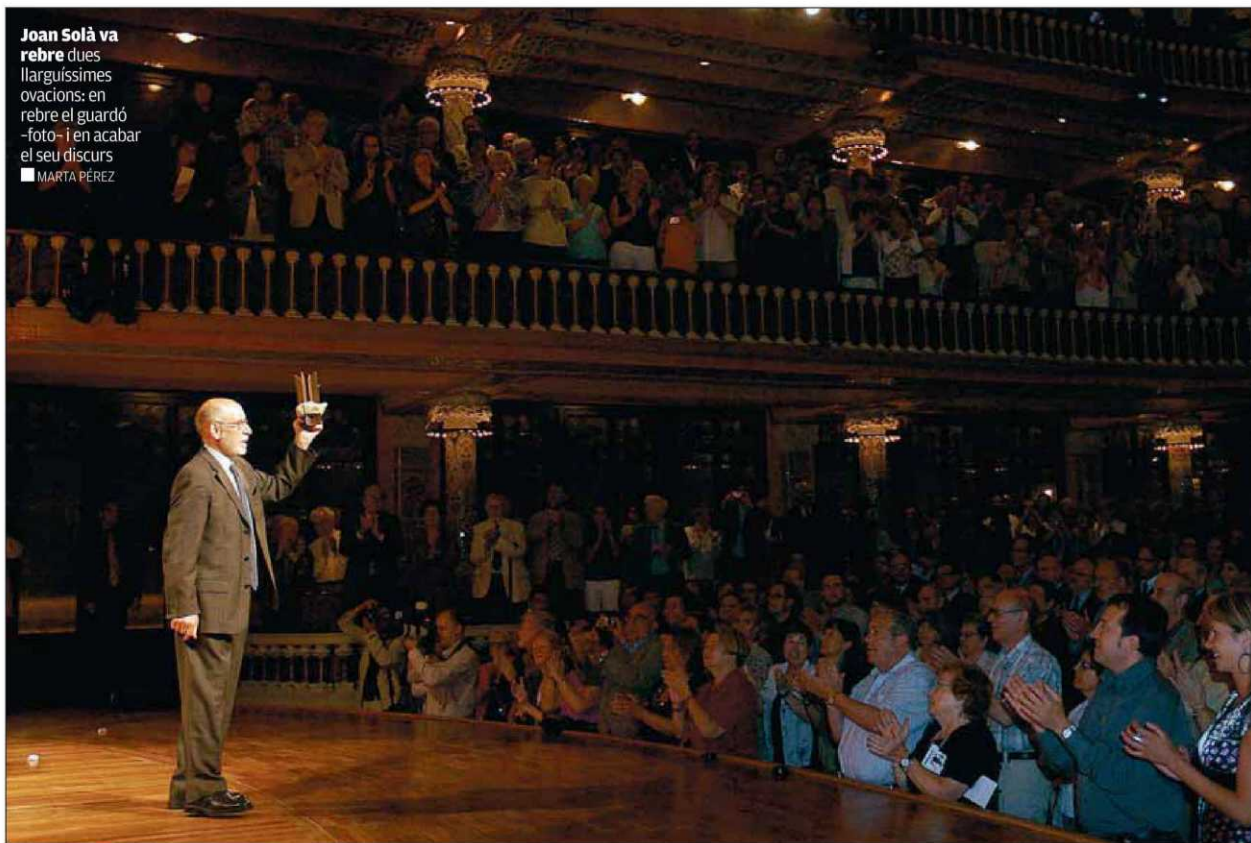
Ignasi Aragay
BARCELONA

El Premi d'Honor de les Lletres Catalanes del 2009, el quaranta-unè de la història, va ser concedit ahir al vespre, al Palau de la Música, al lingüista Joan Solà i Cortassa (Bell-lloc d'Urgell, 1940), un dels grans estudiosos de la llengua catalana i el setè lingüista que rep el guardó. Un Solà que va ser repetidament i llargament ovacionat, abans i després d'un discurs en què va demanar per al país "la màxima sobirania política, econòmica i cultural".

"És el premi més gran que podia rebre", anava repetint Solà a tothom que se li acostava, que van ser molts tot al llarg del dia i la nit. Ho deia amb una espurna als ulls, la veu trencada. Ja al matí, a la seu d'Omnium, l'entitat que concedeix el guardó -30.000 euros i entrar a formar part d'una llista en què hi ha, entre molts d'altres, el seu admirat Joan Coromines-, davant els mitjans de comunicació Solà no havia pogut contenir l'emoció i, cosa atípica en ell, s'havia quedat uns segons llarguissims sense paraules, amb el somriure aigualit.

De motius per sentir-se d'enhorabona, emocionat, no n'hi faltaven. En poc més d'un mes ha rebut l'honor *in situ* la victòria de la Champions a Roma -el Barça li provoca quasi tanta passió com la llengua-, s'ha convertit en vicepresident de l'Institut d'Estudis Catalans, ha vist publicada una selecció dels seus millors articles a l'AVUI, i ahir, com a culminació, el Premi d'Honor. Molts honors en poc temps per a un savi de la llengua que ha tingut

Joan Solà va rebre dues llarguissimes ovacions: en rebre el guardó -foto- i en acabar el seu discurs
■ MARTA PÉREZ

Ovació de gala per al premiat, que reclama "la màxima sobirania política, cultural i econòmica"

com a referents Pompeu Fabra, Noam Chomsky i l'esmentat Coromines.

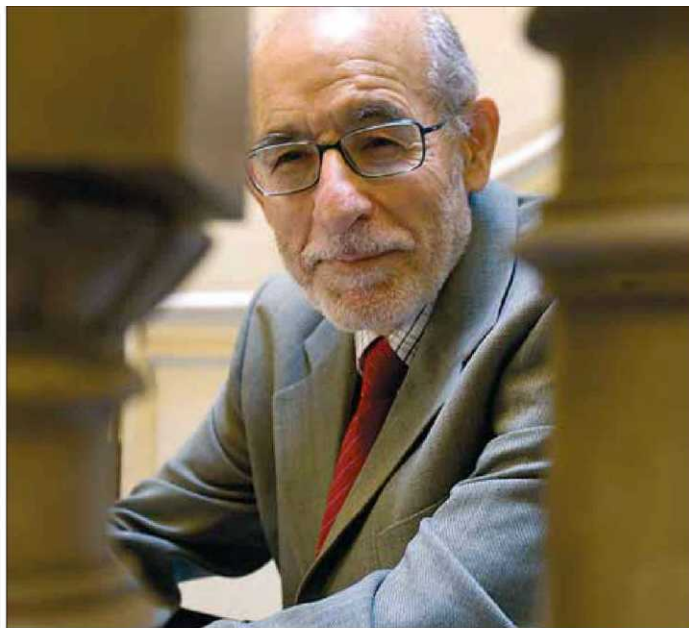
"Vaig anar a Roma perquè sabia que el Barça necessitava tots els esforços. Al llarg de la vida, m'he passat moltes nits anant-me'n a dormir a les quatre de la matinada o directament en blanc per preparar les classes, i per tant ja no venia d'una nit", explicava amb un somriure d'orella a orella. "Ara, després de passar tants anys de treball a

l'ombra i, esclar, d'haver rebut més d'un revés, doncs em deixo afalagar".

Els afalacs d'ahir li van venir de la mà de Laura Borràs, deixeble seva i membre del jurat, juntament amb Vicenç Villatoro, Josep M. Roig i Rosich, Salvador Alegret, Josep M. Domingo, Salvador Cardús, Pere Tió, Damià Pons i Pilar Garcia Sedas. Borràs el va definir com "un lingüista de primera magnitud i un gran mestre que practicava Bolonya

abans de Bolonya", un professor dotat d'un "amor a la llengua sense fissures, amb convenciment". Segons la glossadora, Solà, a més de la seva tasca científica, basada en l'observació i la reflexió constants, en el dubte com a mètode científic, i en una coneguda llibertat de criteri que no sempre li ha reportat alegries, ha destacat al llarg dels anys per la capacitat de transmetre la passió pel català i de saber-se explicar, com ho demos-

L'auditori, on hi havia de Montilla a Mas, cau rendit a la bonhomia reivindicativa del lingüista

Joan Solà ahir al matí a la seu d'Òmnium, abans d'emocionar-se davant la premsa ■ PERE VIRGILI

tren els seus articles setmanals al suplement *Cultura* d'aquest diari, una part dels quals ha aplegat ara a *Plantem cara* (La Magrana).

Com ho havia fet diumenge passat en l'entrevista que vam publicar arran del llibre, també ahir Solà va plantar cara, va parlar clar i català davant un auditori entregat. Va ser diàfan: "Si volem ser un poble normal, hem de tenir un Estat reconegut, una llengua referencial i una literatura i una

història i... Hem d'aspirar a la igualtat amb els altres pobles que ens envolten. No en podem ser un apèndix subordinat". Si no ho fem així, tindrem "una llengua eternament híbrida, feble socialment i pobra de capacitat expressiva, embastardida". Després de remarcar que el fonament últim per entendre el país és reconèixer "el lligam indissociable entre llengua i societat", va fer vots perquè el país "recuperi l'autoestima" i "perquè la nostra comunitat aspiri d'una vegada al màxim".

A Solà, amant dels pronoms febles i la poesia, de Verdaguier i Riba, expert en la part més aspra de la llengua i autor, per tant, d'una feina importantíssima tot i que pot semblar invisible a la gent, el premi li arriba en un moment de canvi de plantejaments. A punt de jubilar-se a la Universitat de Barcelona, amb el gruix de la sintaxi de la gramàtica de l'IEC enllestida (calcula, però, que encara trigarà dos anys a publicar-se), i amb l'obra completa de Pompeu Fabra, de la qual ell s'ocupa, encarrilada, ara vol dedicar-se a qüestions més públiques, bàsicament des de la plataforma que li proporciona la vicepresidència de l'IEC.

Ahir, per tant, va ser com la posada de llarg del nou Solà, una festa de gala que va comptar amb la presència dels polítics als quals reclama més compromís a favor de la llengua i del país: hi eren el president de la Generalitat, José Montilla; el del Parlament, Ernest Benach; el vicepresident Josep-Lluís Carod-Rovira; els consellers Joan M. Tresserras i Montserrat Tura, i els líders de CiU i ERC, Artur Mas i Joan Puigcercós. Tant de bo en prenguessin nota. ■

Òmnium

Jordi Porta vol un lloc a Europa per a Catalunya

El president d'Òmnium Cultural, Jordi Porta, va fer ahir, en l'acte de concessió del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, un discurs europeïsta, amb la petició explícita d'un reconeixement clar de l'especificitat catalana en el si de la Unió Europea: "Com a catalans, hem estat i ens hem considerat sempre europeus i voldríem veure'ns reflectits en l'estructuració de la Unió".

Porta va recordar "la necessitat del ple reconeixement de la llengua catalana, parlada per molts més ciutadans que bona part de les llengües oficials dels Estats de la Unió". I va remarcar la voluntat de "pertànyer a Europa amb una participació de diputats proporcional a la nostra població i amb una circumscripció electoral específica". El president d'Òmnium va admetre que una cosa i l'altra "depenen de la voluntat del govern espanyol", el qual no farà el pas "si no s'hi veu obligat per la nostra força democràtica". Porta va recordar que el mateix govern "incompleix alegrement" el Pacte Internacional dels Drets Civils i Polítics que va firmar fa més de 30 anys i que diu literalment que "tots els pobles tenen dret a l'autodeterminació". També va denunciar els incompliments de l'Estatut, en especial la competència exclusiva de la Generalitat en cultura, la qual no es pot exercir per falta de recursos i per això "ens trobem amb una obligada presència de l'Estat en els organismes rectorors de les nostres institucions culturals emblemàtiques".

GUARDONS RECORDA FELIÇ EL DOCTORAT HONORIS CAUSA QUE LI VA CONCEDIR EL MES PASSAT LA UNIVERSITAT DE LLEIDA

Joan Solà, Premi de les Lletres

El lingüista de Bell-lloc rep emocionat la màxima distinció honorífica de la literatura catalana, que contempla com "la collita de tota una vida treballant a l'ombra"

[BARCELONA] El filòleg i lingüista lleidatà Joan Solà (Bell-lloc, 1940) va guanyar ahir el XLI Premi d'Honor de les Lletres Catalanes com a tribut al seu treball per la llengua catalana, sobre la qual ha deixat "obres monumentals" entre els seus gairebé 40 llibres d'anàlisi lingüística. Un emocionadíssim Solà va assegurar unes hores abans de l'entrega del guardó que és el premi "més gran" que podia rebre com a reconeixement "a tota una vida", sense desmerèixer el títol de doctor Honoris Causa que la Universitat de Lleida li va entregar el passat dia 7 de maig. I és que Solà estava especialment feliç pels reconeixements i esdeveniments de l'últim mes, que van començar amb "el doctorat de la Universitat de Lleida, la vict3ria del Barça a Roma i ara aquest premi", que contempla com "la collita de tota una vida treballant a l'ombra".

JULIÀN MARTÍN/EFE

El filòleg de Bell-lloc Joan Solà, ahir a Barcelona, hores abans de rebre el Premi de les Lletres Catalanes.

UN POBLE SUBORDINAT

Joan Solà va criticar que "som un poble subordinat des de fa més de dos segles, i la llengua té el mateix problema"

Solà ha rebut pocs premis al llarg de "tants anys treballant a l'ombra" —l'any 2005 li van concedir la Creu de Sant Jordi—, de manera que la coincidència en tan poc temps de guardons rellevants és simplement, segons la seua opini3n, un moment en què la societat va reconeixent les "coses que he acumulat". "Em deixo adular, que també he rebut revessos", va afegir.

Preguntat sobre la situaci3n del català, Solà va opinar que Catalunya és un poble "subordinat" que és "a l'ombra" d'un altre que el "trepitja". "Un poble i una llengua són dos entitats inseparables, i fins que la classe política i civil no en prenguin

consciència, la llengua no serà viable." I va afegir: "Arrosseguem aquest problema des de fa més de dos segles, ja que som un poble subordinat, i la llengua, que és una de les nostres propietats inseparables, té el mateix problema." "O el poble recupera l'autoestima o seguirem així", va afirmar el lingüista, perquè percep que l'error està en el fet que la gent "no s'ho creu; i els polítics tampoc". Aspirar a la màxima independència política i a tindre una llengua rica "que no coixegi" i estigui a l'altura de les altres són les prioritats, va apuntar.

El nou Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, de qui el jurat també va valorar el treball

que com a columnista ha desenvolupat en els últims anys, "que demostra el seu compromís social i polític", treballa actualment com a ponent en la *Gramàtica normativa* de l'Institut d'Estudis Catalans que, segons va anunciar, espera poder completar en dos anys.

S'ha d'assenyalar que Solà va rebre el premi, dotat amb 30.000 euros, en un acte solemne al Palau de la Música Catalana presidit pel president de la Generalitat, José Montilla, i amb l'assistència del vicepresident, Josep-Lluís Carod-Rovira; el president del Parlament, Ernest Benach; el conseller de Cultura, Joan Manuel Tresserras, i anteriors escriptors premiats.

Cinquè lleidatà que aconsegueix aquest guardó instituit el 1969

Joan Solà és el cinquè lleidatà que és distingit amb el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, guardó instituit per Omnium Cultural el 1969. En aquests quaranta anys, només quatre escriptors més de les comarques de Lleida han rebut aquesta distinció: Manuel de Pedrolo el 1979, Josep Benet el 1996; Josep Vallverdú el 2000 i Teresa Pàmies just al cap d'un any, el 2001. Vallverdú, que ahir no va poder assistir a l'acte solemne d'entrega del

premi al Palau de la Música Catalana, va felicitar la distinció a "un excel·lent amic meu des de fa molt anys, i gairebé deixeble", recordant les animades xarrades que mantenia amb Solà al tren, "quan ell era un jove estudiant a Lleida i jo era professor a Balaguer". Vallverdú va destacar l'"enorme i considerable" treball de Solà en el camp lingüístic i la seua "defensa combativa, sense pèls a la llengua, del català i de Catalunya".

VIDA I OBRA

Estudis i docència

Ha estudiat batxillerat a Lleida i es va llicenciar en filologia clàssica a la Universitat de Barcelona el 1965. Als anys setanta va ampliar els seus estudis de lingüística amb màsters a les universitats britàniques de Reading i Exeter. Ha sigut professor en diversos centres universitaris i des del 1984 és catedràtic de llengua i literatura catalanes a la Universitat de Barcelona.

Publicacions

Ha publicat una quarantena de llibres sobre sintaxi, història de la llengua, lèxic, puntuació, tipografia, bibliografia i altres matèries de lingüística i sociolingüística. És codirector de les obres completes de Pompeu Fabra i director de la *Gramàtica del català contemporani*. Ara treballa en la *Gramàtica normativa* de l'IEC, del qual és membre des del 1999 i ara, vicepresident.

Distincions

Guardonat amb la Creu de Sant Jordi l'any 2005. El mes passat va ser investit doctor Honoris Causa per la UdL.

09/06/2009 11:01 CUL

CAT-LLETRES CATALANES (Previsió) (Embargada) Fins a les 20.30

El filòleg Joan Solà guanya el Premi d'Honor de les Lletres Catalanes

Barcelona, 9 juny (EFE).- El filòleg i lingüista Joan Solà ha guanyat avui el 41è Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, un guardó que concedeix l'associació Òmnium Cultural en reconeixement a una trajectòria literària.

Joan Solà (Bell-lloc d'Urgell, 1940) es va doctorar en Filologia Catalana a la Universitat de Barcelona i posteriorment va ampliar els estudis en Lingüística General en les universitats de Reading i Exeter (Regne Unit).

En nom del jurat, la filòloga i alumna de Solà Laura Borràs ha subratllat que el premiat "s'ha caracteritzat tota la vida pel seu amor a la llengua".

"La seva feina -ha recordat Borràs- pot semblar invisible per a la gent del carrer, però ha realitzat obres monumentals sobre la llengua catalana".

Solà ha publicat una quarantena de llibres sobre sintaxi, història de la llengua, lèxic, puntuació, tipografia, bibliografia i altres matèries de lingüística i sociolingüística.

El nou Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, que va ser codirector de les Obres Completes de Pompeu Fabra i director de la Gramàtica del català contemporani, treballa actualment com ponent en la Gramàtica normativa de l'Institut d'Estudis Catalans que, segons que ha anunciat avui, espera poder completar en dos anys.

Un Solà que no ha pogut evitar l'emoció en escoltar la seva antiga alumna ha dit que "no hi ha gratificació més alta que veure una alumna que manté aquest record tan viu i exacte. Veig que he ajudat els meus alumnes a ser persones, a ser investigadors, a pensar per si mateixos, no a saber sintaxi, perquè això no té importància".

Solà se sent especialment feliç pels reconeixements que ha rebut en l'últim mes, que van començar amb "el doctor honoris causa de la Universitat de Lleida, la victòria del Barça a Roma i ara aquest Premi d'Honor de les Lletres Catalanes" i que contempla com la collita de "tota una vida treballant a l'ombra".

El jurat ha destacat així mateix la feina que com a columnista ha desenvolupat els últims anys, on, segons Borràs, "demostra el seu compromís social i polític".

Preguntat pel reincident debat sobre el futur del català, Solà ha dit que prefereix anar als "fonaments": "un poble i una llengua són dues entitats inseparables, i fins que la classe política i civil no prenguin consciència d'això, la llengua no serà viable".

Ha afegit que "arrosseguem aquest problema des de fa dos segles, doncs som un poble subordinat, i la llengua, que és una de les nostres propietats inseparables, pateix del mateix problema".

El lingüista, que ha tingut com principals referents a Pompeu Fabra, Joan Coromines i Noam Chomsky, ha fet una crida perquè "el poble recuperi la seva autoestima", com a única via per tenir "una llengua rica que pugui caminar al costat de les altres en igualtat de condicions" i agrega: "No és veritat que aquí hi hagi convivència pacífica de dues llengües, sinó que hi ha una subordinació d'una d'elles".

Sense voler buscar culpables, Solà creu que els "responsables" són els polítics, que "no arriquen més del que perceben que els seus votants els demanen, mentre la societat prou té

amb sobreviure".

"La responsabilitat, per tant, és dels polítics (de Catalunya), que avui tenen més capacitat i poder que fa cent anys".

El Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, que s'ha lliurat avui en el transcurs d'un acte solemne al Palau de la Música, té una dotació de 30.000 euros. EFE.

jo/pll

(foto)

SOM NET

ACE:Art, cultura i espectacles

ACE:Art, cultura i espectacles:Llenguatge

Esta es la versión caché conservada por [acceso](#) de <http://www.lamalla.cat/article.php?id=269921>.
La caché de [acceso](#) es la instantánea de esta página que nuestro agente inteligente capturó cuando exploramos la Web de forma automática.
Es posible que esta página haya cambiado desde entonces. Pulse [aquí](#) para ver la página actual.

acceso no está vinculada con los autores de esta página ni se hace responsable de su contenido

Se han resaltado las palabras clave: **institut estudis catalans**

15deLlibres PARTICIPA I GUANYA!

troba'ns a
Facebook

2009
ANY 10 lamalla.cat Dimecres, 10 de juny de 2009

lamalla > tv fotos blocs participació serveis agenda el +vist al minut

INFOLOCAL POLÍTICA SOCIETAT INTERNACIONAL ECONOMIA MEDI AMBIENT CULTURA MÈDIA DIGITALS I CIÈNCIA ESPORTS MÉS SECCIONS

lamalla.cat > Cultura > Literatura

09/06/2009 20:30h

El filòleg Joan Solà, Premi d'Honor de les Lletres Catalanes

Ha publicat més de 40 llibres sobre sintaxi, història de la llengua, lèxic, puntuació, tipografia, bibliografia i altres matèries de lingüística i sociolingüística.

EFE / LAMALLA.CAT

dixio inside

Clica aquí
per escoltar

El filòleg i lingüista Joan Solà ha guanyat avui el 41è Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, un guardó que concedeix l'associació Òmnium Cultural en reconeixement a una trajectòria literària. Nascut a Bell-lloc d'Urgell l'any 1940, es va doctorar en Filologia Catalana a la Universitat de Barcelona i posteriorment va ampliar els estudis en Lingüística General en les universitats de Reading i Exeter (Regne Unit). En nom del jurat, la filòloga i alumna de Solà Laura Borràs ha subratllat que el premiat "s'ha caracteritzat tota la vida pel seu amor a la llengua". "La seva feina -ha recordat Borràs- pot semblar invisible per a la gent del carrer, però ha realitzat obres monumentals sobre la llengua catalana". Solà ha publicat una quarantena de llibres sobre sintaxi, història de la llengua, lèxic, puntuació, tipografia, bibliografia i altres matèries de lingüística i sociolingüística.

L'escriptora Montserrat Abelló,
Premi d'Honor de les Lletres
Catalanes
[17/06/2008]

Baltasar Porcel, Premi d'Honor de
les Lletres Catalanes
[06/06/2007]

Enllaços
Joan Solà
Premi d'Honor de les Lletres
Catalanes

El nou Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, que va ser codirector de les Obres Completes de Pompeu Fabra i director de la Gramàtica del català contemporani, treballa actualment com ponent en la Gramàtica normativa de l'**Institut d'Estudis Catalans** que, segons que ha anunciat avui, espera poder completar en dos anys.

Un Solà que no ha pogut evitar l'emoció en escoltar la seva antiga alumna ha dit que "no

hi ha gratificació més alta que veure una alumna que manté aquest record tan viu i exacte. Veig que he ajudat els meus alumnes a ser persones, a ser investigadors, a pensar per si mateixos, no a saber sintaxi, perquè això no té importància".

Solà se sent especialment feliç pels reconeixements que ha rebut en l'últim mes, que van començar amb "el doctor honoris causa de la Universitat de Lleida, la victòria del Barça a Roma i ara aquest Premi d'Honor de les Lletres Catalanes" i que contempla com la collita de "tota una vida treballant a l'ombra".

"Un poble i una llengua són dues entitats inseparables"

El jurat ha destacat així mateix la feina que com a columnista ha desenvolupat els últims anys, on, segons Borràs, "demostra el seu compromís social i polític". Preguntat pel reincident debat sobre el futur del català, Solà ha dit que prefereix anar als "fonaments": "un poble i una llengua són dues entitats inseparables, i

IMATGES 1

EFE/Julián Martín

Joan Solà és el guanyador del Premi d'Honor de les Lletres Catalanes 2009.

PUBLICITAT

+Vist

Al minut

Agenda

Enquesta

fins que la classe política i civil no prenguin consciència d'això, la llengua no serà viable". Ha afegit que "arrosseguem aquest problema des de fa dos segles, doncs som un poble subordinat, i la llengua, que és una de les nostres propietats inseparables, pateix del mateix problema".

El lingüista, que ha tingut com principals referents a Pompeu Fabra, Joan Coromines i Noam Chomsky, ha fet una crida perquè "el poble recuperi la seva autoestima", com a única via per tenir "una llengua rica que pugui caminar al costat de les altres en igualtat de condicions" i agrega: "No és veritat que aquí hi hagi convivència pacífica de dues llengües, sinó que hi ha una subordinació d'una d'elles". Sense voler buscar culpables, Solà creu que els "responsables" són els polítics, que "no arriquen més del que perceben que els seus votants els demanen, mentre la societat prou té amb sobreviure". "La responsabilitat, per tant, és dels polítics (de Catalunya), que avui tenen més capacitat i poder que fa cent anys".

El Premi d'Honor de les Lletres Catalanes, que s'ha lliurat avui en el transcurs d'un acte solemne al Palau de la Música, té una dotació de 30.000 euros.

Publicat 09/06/2009 20:30h

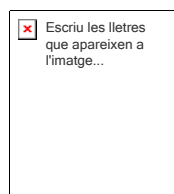
Clica aquí per escoltar

COMENTARIS

Escriu el teu comentari

Nom:

Escriu les lletres que apareixen a l'imatge:

 envia

NORMES D'ÚS

Les opinions són dels internautes, no pas de lamalla.cat

Els comentaris han de mantenir l'educació i el respecte als altres.

No s'admeten comentaris que vulnerin les lleis vigents.

lamalla.cat es reserva el dret a eliminar comentaris que no s'atenguin a aquestes normes o que no guardin relació amb el tema.

Infolocal Barcelona metropolitana
Infolocal Barcelona comarques
Infolocal Catalunya Central
Infolocal Camp de Tarragona
Infolocal Terres de l'Ebre

Infolocal Girona
Infolocal Lleida
Infolocal Alt Pirineu
Infolocal Aran

Política
Societat
Internacional
Economia
Medi Ambient
Cultura

Mèdia
Digitals i Ciència
Esports
PetitaXarxa.cat
Especials
Titulars del dia

Joves
Dona
Castellers
Fotogaleria
lamalla > tv
Blocs

© Xarxa Audiovisual Local / 2009 | [Avis legal](#) | [Qui som](#) | [Mapa web](#) | [Contacte](#) | [RSS](#)